Oikeustapauskokoelma

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

5 päivänä joulukuuta 2012*

Henkilöstö — Avoin kilpailu — Kilpailuilmoitus EPSO/AD/147/09 — Varallaololuettelon laatiminen sellaisten hallintovirkamiesten palvelukseen ottamiseksi, jotka ovat Romanian kansalaisia — Romanian virallisen kielen perusteellinen taito — Romanian unkarinkielinen vähemmistö — Päätös olla hyväksymättä hakijaa suulliseen kokeeseen — Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteet — Soveltamisala

Asiassa F-29/11,

jossa on kyse SEUT 270 artiklaan, jota sovelletaan Euratomin perustamissopimukseen sen 106 A artiklan nojalla, perustuvasta kanteesta,

BA, kotipaikka Wezembeek-Oppem (Belgia), edustajinaan aluksi asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja É. Marchal, sittemmin asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal ja D. Abreu Caldas,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi B. Eggers ja P. Pecho, sittemmin B. Eggers,

vastaajana,

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kreppel sekä tuomarit E. Perillo (esittelevä tuomari) ja R. Barents,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Tomac,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.7.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

1 BA on virkamiestuomioistuimen kirjaamoon 21.3.2011 saapuneella kannekirjelmällään nostanut tämän kanteen, jossa vaaditaan kumoamaan Euroopan unionin henkilöstövalintatoimiston (jäljempänä EPSO) johtajan 10.12.2010 tekemä päätös hylätä BA:n valitus, ja kilpailun EPSO/AD/147/09 valintalautakunnan päätös olla hyväksymättä BA:ta kilpailun suulliseen kokeeseen.

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 1 d artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Näitä henkilöstösääntöjä sovellettaessa kaikenlainen syrjintä ja esimerkiksi sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen tai sosiaaliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautuneisuuteen perustuva syrjintä on kiellettyä.

– –

5. Kun näiden henkilöstösääntöjen soveltamisalaan kuuluva henkilö, joka katsoo tulleensa väärin kohdelluksi sen vuoksi, että hänen kohdallaan ei ole noudatettu edellä tarkoitettua tasa-arvoisen kohtelun periaatetta, esittää tosiseikkoja, joiden perusteella voidaan olettaa suoraa tai välillistä syrjintää tapahtuneen, on toimielimen osoitettava, ettei tasa-arvoisen kohtelun periaatetta ole rikottu. Tätä säännöstä ei sovelleta kurinpitomenettelyihin.

6. Kaikkien syrjimättömyysperiaatteeseen ja suhteellisuusperiaatteeseen kohdistuvien rajoitusten on oltava objektiivisesti ja tarkoituksenmukaisesti perusteltuja, ja niiden on vastattava henkilöstöpolitiikan yleisen edun mukaisia oikeutettuja tavoitteita. Nämä tavoitteet voivat erityisesti oikeuttaa vahvistamaan pakollisen eläkeiän sekä vanhuuseläkeoikeutta koskevan vähimmäisiän.”

3 Henkilöstösääntöjen 27 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Palvelukseen otettaessa on tarkoitus varmistaa, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä, joiden palvelukseen ottaminen tapahtuu [unionin] jäsenvaltioiden kansalaisten joukosta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta.

Virkaa ei saa varata tietyn jäsenvaltion kansalaisille.”

4 Henkilöstösääntöjen 28 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Virkamieheksi voidaan nimittää ainoastaan henkilö,

a) joka on jonkin [unionin] jäsenvaltion kansalainen, paitsi jos nimittävä viranomainen myöntää tästä poikkeuksen, ja jolla on täydet kansalaisoikeudet,

– –

f) jolla on perusteellinen kielitaito yhdessä [unionin] kielessä ja tehtäviensä hoitamiseen riittävä kielitaito toisessa [unionin] kielessä.”

5 Henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Kilpailua koskevan ilmoituksen vahvistaa nimittävä viranomainen sekakomiteaa kuultuaan.

Kilpailuilmoituksessa on täsmennettävä:

– –

f) täytettävien virkojen erityisluonteesta johtuvat mahdolliset kielitaitovaatimukset,

– –”

6 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15.4.1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1 (EYVL 1958, 17, s. 385), sellaisena kuin sitä sovelletaan tässä asiassa, 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Unionin toimielinten viralliset ja työkielet ovat bulgarian, englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kieli.”

7 Asetuksen N:o 1 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltion tai jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan henkilön yhteisön toimielimille osoittamat asiakirjat laaditaan millä tahansa virallisella kielellä lähettäjän valinnan mukaan. Vastaus laaditaan samalla kielellä.”

8 Asetuksen N:o 1 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Yhteisön toimielimen jäsenvaltiolle tai jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvalle henkilölle osoittamat asiakirjat laaditaan kyseisen jäsenvaltion kielellä.”

9 Asetuksen N:o 1 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Yhteisön toimielimet voivat antaa työjärjestyksissään yksityiskohtaiset säännöt näiden kielten käyttämistä koskevien järjestelyjen soveltamisesta.”

10 Asetuksen N:o 1 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Kun on kyse sellaisesta jäsenvaltiosta, jossa on useampia virallisia kieliä, käytettävä kieli määräytyy kyseisen valtion pyynnöstä kyseisen valtion lainsäädännön yleisten sääntöjen perusteella.

– –”

11 Kyproksen, Tšekin tasavallan, Viron, Unkarin, Latvian, Liettuan, Maltan, Puolan, Slovakian ja Slovenian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi käyttöön otettavista Euroopan yhteisöjen virkamiesten palvelukseen ottamista koskevista väliaikaisista erityistoimenpiteistä 23.2.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 401/2004 (EUVL L 67, s. 1) 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”31 päivään joulukuuta 2010 saakka järjestetään myös yleisiä kilpailuja sellaisten virkamiesten ottamiseksi palvelukseen, joiden pääkielenä on jokin nykyisistä yhdestätoista virallisesta kielestä. Nämä kilpailut koskevat kaikkia näitä kieliä samanaikaisesti.”

12 Bulgarian ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi käyttöön otettavista Euroopan yhteisöjen virkamiesten palvelukseen ottamista koskevista väliaikaisista erityistoimenpiteistä 28.11.2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1760/2006 (EUVL L 335, s. 5) säädetään seuraavaa:

”– –

(1) Bulgarian ja Romanian tulevan Euroopan unioniin liittymisen vuoksi olisi toteutettava väliaikaisia erityistoimenpiteitä, jotka poikkeavat – – henkilöstösäännöistä – –.

(2) Ottaen huomioon liittyvien maiden suhteellisen koon ja niiden henkilöiden määrän, joita asia mahdollisesti koskee, näiden toimenpiteiden olisi niiden väliaikaisuudesta huolimatta oltava voimassa riittävän ajan. Tätä varten 31 päivä joulukuuta 2011 vaikuttaa tarkoituksenmukaisimmalta ajanjakson päättymisajankohdalta.

(3) Ottaen huomioon tarpeen käynnistää palvelukseen ottaminen mahdollisimman nopeasti liittymisen jälkeen, tämä asetus olisi annettava ennen liittymispäivää,

– –

1 artikla

1. Sen estämättä, mitä henkilöstösääntöjen 4 artiklan toisessa ja kolmannessa kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan toisessa kohdassa ja 29 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, Bulgarian ja Romanian liittymispäivästä alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 saakka avoimia virkoja voidaan täyttää nimittämällä niihin näiden maiden kansalaisia tätä varten varattujen virkojen lukumäärän puitteissa ja talousarviota koskevat neuvottelut huomioon ottaen.

2. Nimitykset tehdään:

a) kaikkien palkkaluokkien osalta liittymispäivän jälkeen;

b) johtavassa asemassa olevia virkamiehiä (pääjohtajia tai vastaavia palkkaluokkiin AD 16 tai AD 15 kuuluvia virkamiehiä sekä johtajia tai vastaavia palkkaluokkiin AD 15 tai AD 14 kuuluvia virkamiehiä) lukuun ottamatta henkilöstösääntöjen liitteessä III määrättyjen ehtojen mukaisesti järjestettyjen, tutkintotodistuksiin ja kokeisiin perustuvien kilpailujen jälkeen.

– –”

13 Ilmoitus avoimesta kilpailusta EPSO/AD/147/09 Eurooppalainen julkishallinto, kansalaisuudeltaan romanialaisten hallintovirkamiesten (AD 5) palvelukseen ottamista varten, julkaistiin 21.1.2009 (EUVL C 14 A, s. 1) ja sitä muutettiin 13.3.2009 julkaistulla oikaisulla (EUVL C 59 A/2, s. 2) (jäljempänä kilpailuilmoitus).

14 Kilpailuilmoituksen I osaston B jakson 2 kohdan c alakohdassa, jonka otsikko on ”Kielitaito”, todetaan seuraavaa:

”Pääkieli (ensimmäinen kieli)

Hakijoilla on oltava

– –

— perusteellinen romanian kielen taito – –

Toinen kieli

Hakijoilla on oltava tyydyttävä englannin, ranskan tai saksan kielen taito.

– –”

15 Kilpailuilmoituksen III osaston 1 kohdassa, jonka otsikko on ”Kirjalliset kokeet – Arvostelu”, todetaan seuraavaa:

”Kirjalliset kokeet a ja b ovat englannin-, ranskan- tai saksankielisiä (toinen kieli).

a) Koe, joka muodostuu monivalintakysymyksistä, joiden tarkoituksena on arvioida hakijoiden erityistietoja valitulla alalla.

– –

b) Valinnanvaraista aihetta koskeva koe valitulla alalla – –

c) Lyhyen muistion laatiminen hakijan pääkielellä (ensimmäinen kieli); muistiossa esitetään kirjallisen kokeen b perustelut ja päätelmät. Kokeen tarkoituksena on arvioida tekstin laadun ja esitystavan perusteella, kuinka hakija hallitsee pääkielensä.

Kokeesta saa 0–10 pistettä (vaadittu vähimmäispistemäärä: 8 pistettä).

– –”

16 Kilpailuilmoituksen liitteessä täsmennetään lisäksi seuraavaa:

”– –

Uudelleenkäsittelypyyntö

Hakija voi tehdä uudelleenkäsittelypyynnön toimittamalla sitä koskevan kirjeen perusteluineen kymmenen kalenteripäivän kuluessa siitä päivästä, jona päätöksestä ilmoittava kirje on lähetetty hänelle verkon välityksellä – –”

Tosiseikat

17 Kantaja, joka on Romanian ja Unkarin kansalainen, kuuluu Romanian unkarinkieliseen vähemmistöön.

18 Hän ilmoittautui Romanian kansalaisena hakijaksi avoimeen kilpailuun EPSO/AD/147/09, jonka EPSO järjesti muun muassa kansalaisuudeltaan romanialaisten ”Eurooppalaisen julkishallinnon” hallintovirkamiesten palvelukseen ottamista varten. Kantaja läpäisi alkukarsintakokeet, ja hänet hyväksyttiin tämän jälkeen kirjallisiin kokeisiin.

19 EPSO ilmoitti 21.4.2010 päivätyllä kirjeellä kantajalle tämän kirjallisten kokeiden tulokset. Kantajan pistemäärät ylittivät vähimmäispistemäärät, joita vaadittiin kokeissa a ja b, joissa käytettiin hakijan valitsemaa toista kieltä (englanti, ranska tai saksa), jonka osalta kilpailuilmoituksessa edellytettiin ”tyydyttävää taitoa”. Kantaja sai sitä vastoin karsiutumiseen johtavan arvosanan 6/10 kokeesta c, jossa käytettiin ensimmäistä kieltä (romania), jonka osalta kilpailuilmoituksessa edellytettiin ”perusteellista taitoa”.

20 EPSO vastasi kantajan 21.4.2010 tekemään uudelleenkäsittelypyyntöön ilmoittamalla tälle 18.6.2010 päivätyllä kirjeellä, että tutkittuaan oman kappaleensa kirjallisesta kokeesta c valintalautakunta vahvisti päätöksensä olla hyväksymättä kantajaa suulliseen kokeeseen.

21 Kantaja pyysi sähköpostitse 7.7.2010, että hänen tilanteensa tutkittaisiin uudelleen, sillä hän katsoi, että häntä oli syrjitty, koska hänen oli pitänyt suorittaa kirjallinen koe c romaniaksi eikä unkariksi, joka on hänen äidinkielensä.

22 Kantaja teki 20.9.2010 päivätyllä kirjeellä, jonka EPSO kirjasi saapuneeksi seuraavana päivänä, henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valituksen, jossa hän riitautti valintalautakunnan päätöksen antaa hänelle kirjallisesta kokeesta c arvosanaksi 6/10 ja kiisti kilpailuilmoituksen laillisuuden.

23 EPSOn johtaja nimittävänä viranomaisena hylkäsi kantajan valituksen 10.12.2010 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä valituksen hylkäämisestä tehty päätös).

Asianosaisten vaatimukset

24 Kantaja vaatii, että virkamiestuomioistuin

— kumoaa valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen,

— kumoaa tarvittaessa valintalautakunnan päätöksen antaa hänelle annettiin kirjallisesta kokeesta c arvosanaksi 6/10,

— järjestää uuden kirjallisen kokeen c ja

— velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 Komissio vaatii, että virkamiestuomioistuin

— hylkää kanteen ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Kanteen kohde

26 Kantaja vaatii ensimmäisessä vaatimuksessaan, että valituksen hylkäämisestä tehty päätös on kumottava.

27 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kumoamisvaatimuksista, jotka kohdistuvat muodollisesti valituksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen, seuraa, että valituksen kohteena ollut toimi saatetaan virkamiestuomioistuimen käsiteltäväksi, kun hylkäämispäätöksellä ei ole itsenäistä sisältöä (ks. vastaavasti asia 293/87, Vainker v. parlamentti, tuomio 17.1.1989, 8 kohta).

28 Tässä tapauksessa 20.9.2010 tehty valitus, jonka nimittävä viranomainen hylkäsi 10.12.2010, oli kohdistettu valintalautakunnan päätökseen antaa kantajalle kirjallisesta kokeesta c arvosanaksi 6/10. Valituksen hylkäämisestä tehdyllä päätöksellä ei ole itsenäistä sisältöä, koska sillä pelkästään pysytetään 18.6.2010 tehty päätös valintalautakunnan käsiteltyä sen uudelleen ja tukeudutaan perusteluihin, joissa toistetaan viimeksi mainitun päätöksen perustelut olennaisilta osin mutta monitahoisempina (asia F-45/07, Mandt v. parlamentti, tuomio 1.7.2010, 43 kohta).

29 Kun henkilö, jonka hakemus unionin toimielinten järjestämään kilpailuun osallistumiseksi on hylätty, vaatii kyseisen päätöksen uudelleenkäsittelyä hallintoviranomaisia sitovan nimenomaisen säännöksen perusteella, henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tai mahdollisesti 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna asianomaiselle vastaisena toimena on pidettävä valintalautakunnan uudelleenkäsittelyn jälkeen tekemää päätöstä (asia F-40/09, Časta v. komissio, tuomio 1.7.2010, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

30 Käsiteltävässä asiassa kantaja esitti 21.4.2010 kilpailuilmoituksen liitteen mukaisen vaatimuksen, että valintalautakunta käsittelisi uudelleen päätöksen, jolla häntä ei hyväksytty suulliseen kokeeseen.

31 EPSO vastasi 18.6.2010 päivätyllä kirjeellä kantajalle, että valintalautakunta oli kokoontunut 11.6.2010 ja päättänyt pysyttää kantajan kirjallisesta kokeesta c saaman arvosanan 6/10 ja päätöksen, jolla kantajaa ei hyväksytty suulliseen kokeeseen.

32 Tämä 18.6.2010 tehty päätös, joka annettiin kantajalle tiedoksi samana päivänä, on käsiteltävässä asiassa henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu asianomaiselle vastainen toimi.

33 Edellä todetun perusteella on katsottava, että käsiteltävässä kanteessa vaaditaan uudelleenkäsittelyn jälkeen 18.6.2010 tehdyn päätöksen (jäljempänä riidanalainen päätös) kumoamista.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten lausumat

34 Komissio väittää ensisijaisesti, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi. Komission mukaan kantaja ei ole riitauttaessaan päätöstä, jolla häntä ei hyväksytty kilpailun seuraavaan vaiheeseen, vedonnut siihen, että kirjallista koetta c korjattaessa olisi tapahtunut ilmeinen arviointivirhe, vaan pelkästään siihen, ettei hän ollut saanut käyttää tässä kokeessa äidinkieltään eli unkaria. Koska kilpailuilmoituksessa todetaan, että kokeessa käytetään pelkästään romaniaa, se on siis tosiasiallisesti kantajalle vastainen toimi. Kantaja ei ole nostanut kannetta säädetyssä määräajassa kilpailuilmoituksen julkaisemisesta, joten hänen kanneoikeutensa on komission mukaan vanhentunut.

35 Kantaja katsoo, ettei kilpailuilmoitus lähtökohtaisesti ole hänelle vastainen toimi ja ettei kilpailuilmoituksella käsiteltävässä asiassa jätetty häntä suoraan kokeiden ulkopuolelle. Kantaja väittää sitä vastoin, että hän voi vedota kilpailujen kuluessa ilmenneisiin lainvastaisuuksiin – kilpailuilmoituksesta johtuvat lainvastaisuudet mukaan lukien – kanteessa, joka kohdistuu hänelle vastaiseen yksittäispäätökseen, ja että hän voi siten riitauttaa kilpailuilmoituksen liitännäisesti.

36 Nimittävä viranomainen on valituksen hylkäämisestä tehdyssä päätöksessä lisäksi todennut, ettei valitusta voitu ottaa tutkittavaksi henkilöstösääntöjen mukaisten määräaikojen noudattamatta jättämisen vuoksi. Kantaja oli saanut tiedon riidanalaisesta päätöksestä 18.6.2010, ja hänen oli pitänyt tehdä valitus viimeistään 18.9.2010 eikä 20.9.2010.

37 Kantaja vetoaa työjärjestyksen 100 artiklan 2 kohdan ensimmäiseen alakohtaan, jossa määrätään, että ”[j]os määräajan viimeinen päivä on lauantai, sunnuntai tai virallinen vapaapäivä, katsotaan määräajan jatkuvan tätä seuraavan ensimmäisen työpäivän päättymiseen saakka”. Koska 18.9.2010 oli lauantai, kantaja väittää, että muutoksenhaku voitiin ottaa tutkittavaksi, sillä valitus oli tehty maanantaina 20.9.2010 eli ensimmäisenä työpäivänä kyseisen määräajan päättymisen jälkeen.

38 Komissio ei vetoa puolustuksessaan siihen, että valitus olisi tehty määräajan päättymisen jälkeen.

Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

39 Kun otetaan huomioon palvelukseenottomenettelyn erityinen luonne monimutkaisena hallinnollisena toimenpiteenä, joka muodostuu useista peräkkäisistä, toisiinsa läheisesti liittyvistä päätöksistä, kantajalla on oikeus vedota kilpailun kuluessa tapahtuneisiin lainvastaisuuksiin, myös sellaisiin, jotka voivat perustua itse kilpailuilmoituksen tekstiin, kun hän nostaa kanteen myöhemmästä

yksittäispäätöksestä, kuten kokeisiin hyväksymättä jättämistä koskevasta päätöksestä (asia C-448/93 P, komissio v. Noonan, tuomio 11.8.1995, 19 kohta ja asia F-82/08, Clarke ym. v. SMHV, tuomio 14.4.2011, 79 kohta).

40 Tällaisessa menettelyssä ei nimittäin voida vaatia, että kantaja nostaa yhtä monta kannetta, kuin menettelyssä on toimia, jotka voivat olla hänelle vastaisia (em. asia komissio v. Noonan, tuomion 17 kohta).

41 On myös katsottu, ettei ole tarvetta tehdä kilpailuilmoituksen selvyyteen ja tarkkuuteen perustuvia eroja (em. asia komissio v. Noonan, tuomion 19 kohta).

42 On lisäksi täsmennetty, että myös kilpailuilmoituksesta voidaan poikkeustapauksessa nostaa kumoamiskanne, kun se merkitsee henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklassa tarkoitettua kantajalle vastaista päätöstä, koska siinä asetetaan kantajan hakemuksen hylkäämiseen johtavia edellytyksiä (em. asia Clarke ym. v. SMHV, tuomion 79 kohta).

43 On toisin sanoen todettava, että vaikka – pelkästään argumentatiivisista syistä – myönnetään, että kantaja olisi voinut riitauttaa kilpailuilmoituksen kumoamiskanteella, tämä seikka ei yksinään johda sen enempää siihen, että kantaja olisi menettänyt oikeutensa nostaa kanne riidanalaisesta päätöksestä, kuin etenkään siihen, että kanneperusteita, joilla tarvittaessa pyritään kyseenalaistamaan kilpailuilmoituksen laillisuus, ei voitaisi ottaa tutkittaviksi.

44 Valitusta ei myöskään ollut tehty myöhässä.

45 Koska valintalautakunnan uudelleenkäsittelyn jälkeen tekemä päätös on asianomaiselle vastainen toimi, myös valituksen tekemiselle ja kanteen nostamiselle asetettu määräaika alkaa kulua tästä uudelleenkäsittelyn jälkeen tehdystä päätöksestä (em. asia Časta v. komissio, tuomion 27 kohta).

46 Asianosaiset ovat yksimielisiä siitä, että kantaja sai tiedon riidanalaisesta päätöksestä 18.6.2010 ja että valitus tästä päätöksestä tehtiin 20.9.2010.

47 Työjärjestyksen 100 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, johon kantaja viittaa, ei kuitenkaan sovelleta oikeudenkäyntiä edeltäneeseen menettelyyn.

48 Koska henkilöstösäännöissä itsessään ei ole erityisiä sääntöjä niiden 90 artiklassa tarkoitetuista määräajoista, on viitattava määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3.6.1971 annettuun neuvoston asetukseen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 (EYVL L 124, s. 1) (asia F-62/08, Sevenier v. komissio, määräys 8.7.2009, 27 kohta). Tämän asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jos määräajan viimeinen päivä on yleinen vapaapäivä, sunnuntai tai lauantai, määräaika päättyy seuraavan työpäivän viimeisen tunnin kuluttua umpeen.

49 Koska tässä tapauksessa määräajan viimeinen päivä 18.9.2010 oli lauantai, määräaika päättyi 20.9.2010. Valitusta ei siten ollut tehty myöhässä.

50 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi.

Asiakysymys

51 Kantaja täsmentää, että hän vetoaa kanteensa tueksi siihen, että on loukattu tai rikottu

— yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita,

— henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1, 5 ja 6 kohtaa,

— SEU 2 artiklaa,

— Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklaa ja

— kansallisten vähemmistöjen suojelusta Strasbourgissa 1.2.1995 tehdyn puiteyleissopimuksen (jäljempänä puiteyleissopimus) 3, 4, 5, 10 ja 19 artiklaa.

Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden loukkaamista ja henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1, 5 ja 6 kohdan rikkomista koskevat kanneperusteet

52 Nämä kaksi kanneperustetta on käsiteltävä yhdessä.

– Asianosaisten lausumat

53 Kantaja väittää, että sillä, ettei hän voinut suorittaa kirjallista koetta c pääkielellään eli unkariksi, loukataan yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita.

54 Kantaja muistuttaa, että hänen äidinkielensä ja pääkielensä on unkari, joka on eräs Euroopan unionin virallisista kielistä. Vaikka unkari ei ole Romanian virallinen kieli, se on kuitenkin viestintäkieli, jonka käyttöoikeuden tämä valtio on tunnustanut unkarinkieliselle vähemmistölle. Romania noudattaa siten kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevaa tavoitetta, johon Euroopan unionin toimielimet pyrkivät. Kantaja katsoo, että Romanian unkarinkielinen vähemmistö on ajan myötä jatkuvasti saanut uusia oikeuksia, muun muassa oikeuden käydä koulua unkariksi. Kantaja korostaa, että hän on suorittanut alemman ja ylemmän perusasteen tutkintonsa ja yliopistotutkintonsa unkariksi ja että hänen koulutusohjelmansa päätteeksi suorittamansa tutkinto antaa hänelle Romaniassa samat oikeudet kuin henkilöille, jotka ovat suorittaneet saman tutkinnon romaniaksi.

55 Kantaja katsoo tämän vuoksi, että sillä, ettei hän voinut suorittaa kirjallista koetta c unkariksi, hänet asetettiin objektiivisesti huonompaan asemaan suhteessa hänen maanmiehiinsä, jotka ovat suorittaneet perusasteen ja yliopistotason opintonsa romaniaksi.

56 Kantajan mielestä käsiteltävän asian olosuhteissa hakijoille pitäisi antaa mahdollisuus valita Romaniassa puhuttujen kielten välillä, koska ne ovat unionin virallisia kieliä.

57 Kantaja vetoaa väitteensä tueksi siihen, että asetuksen N:o 401/2004 2 artiklan nojalla Kyproksen kansalaisille varattua avointa kilpailua EPSO/AD/53/06 koskevassa ilmoituksessa (EUVL C 172 A, s. 3) vaadittiin perusteellista kreikan kielen taitoa ensimmäisenä kielenä, mutta siinä kuitenkin annettiin Kyproksen kansalaisille, joiden pääkieli ei ollut kreikka, poikkeuksellisesti mahdollisuus valita jokin muu unionin virallinen kieli niin, että toisen kielen oli tässä tapauksessa oltava eri kuin valittu pääkieli.

58 Kantajan mukaan syrjintä johtuu myös siitä, että komissio oli asettanut käsiteltävässä asiassa kyseessä olevaan kilpailuun osallistumiselle sekä asianomaisen jäsenvaltion kansalaisuutta koskevan edellytyksen että sen kieltä koskevan edellytyksen. Kantaja katsoo, että vaikka olisi tarpeen ottaa palvelukseen romaniaa puhuvia kansalaisia, ei olisi syytä rajoittaa palvelukseenottoa koskemaan vain Romanian kansalaisia. Jos tarkoituksena sitä vastoin oli Romanian kansalaisten palvelukseen ottaminen, ainoana perusteena olisi pitänyt käyttää kansalaisuutta.

59 Kantaja korostaa, että henkilöstösääntöjen 1 d artiklan perusteella komissio on joka tapauksessa velvollinen näyttämään toteen yhtäältä, ettei päätöksellä, että kirjallinen koe c suoritetaan romaniaksi, loukata yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, ja toisaalta, että tähän periaatteeseen mahdollisesti kohdistuvat rajoitukset ovat objektiivisesti ja tarkoituksenmukaisesti perusteltuja.

60 Sen osalta, onko erilainen kohtelu perusteltua erityisesti sen komission esiin tuoman tavoitteen vuoksi, että saavutetaan kohtuullinen maantieteellinen tasapaino, kantaja katsoo, ettei ole laillista sulkea unkarinkieliseen vähemmistöön kuuluvia romanialaisia hakijoita kilpailun ulkopuolelle siitä syystä, ettei Romania ole julistanut unkaria viralliseksi kieleksi asetuksen N:o 1 perusteella.

61 Kantajan mukaan komissio ei selvitä, miksi yksikön tarpeet edellyttävät, että virkamiehiksi nimitetyt kilpailun EPSO/AD/147/09 läpäisseet henkilöt käyttävät yksinomaan romanian kieltä.

62 Kantaja toteaa lisäksi, että erotettava toisistaan ”yksikön etu” ja ”henkilöstöpolitiikan yleinen etu”. Jos romanialaisten virkamiesten palvelukseen ottamista perusteltiin tarpeella kommunikoida jäsenvaltioiden taloudellisista ja sosiaalisista asioista vastaavien tahojen kanssa, on asianmukaista, että palvelukseen otetaan unkarinkieliseen vähemmistöön kuuluvia henkilöitä, jotta nämä kommunikoisivat tähän vähemmistöön kuuluvien talous- ja sosiaalialan toimijoiden kanssa.

63 Kantaja täsmentää lopuksi, että hän täyttää edellytykset, joista säädetään henkilöstösääntöjen 28 artiklassa, jossa ei hänen mukaansa aseteta mitään sellaista edellytystä, että virkamiehen on osattava sen valtion kieltä, jonka kansalaisuus hänellä on.

64 Komissio katsoo sitä vastoin, ettei kantajaa ole millään tavalla kohdeltu epäyhdenvertaisesti ja että kilpailun kieliä koskevat vaatimukset joka tapauksessa ovat perusteltuja yksikön edun vuoksi, vastaavat henkilöstöpolitiikan yleisen edun mukaisia tavoitteita ja ovat oikeasuhteisia.

65 Komissio korostaa ensinnäkin, että on erotettava toisistaan ”unionin kielet” eli kielet, joita on käytettävä asetuksen N:o 1 perusteella, ja ”jäsenvaltiossa puhutut kielet”. Henkilöstösääntöjen 27 ja 28 artiklan ja asetuksen N:o 1 mukaan yksikään kilpailuun osallistuva hakija ei voi vaatia, että kilpailun kirjallisissa kokeissa käytetään jotain muuta kieltä kuin asetuksen N:o 1 perusteella kyseeseen tulevia unionin kieliä.

66 Komission mukaan toimielimillä on lisäksi laaja harkintavalta niiden päättäessä elimissään käytettävistä virallisista kielistä ja näin ollen valitessa, minkä kielten taitoa kilpailuun osallistuvilta hakijoilta voidaan vaatia. Komissio toteaa tältä osin, että henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 kohdan f alakohdassa sitä paitsi nimenomaan annetaan nimittävälle viranomaiselle valta määrittää täytettävien virkojen erityisluonteesta johtuvat kielitaitovaatimukset.

67 Komissio vetoaa lisäksi siihen, ettei Romania ole tähän mennessä julistanut unkaria toiseksi unionin kieleksi asetuksen N:o 1 8 artiklan nojalla.

68 Komissio muistuttaa, että kilpailu EPSO/AD/147/09 on ”’laajentumiseen’ liittyvä kilpailu”, jonka järjestäminen perustuu nimenomaan asetukseen N:o 1760/2006, jossa siirtymäkauden ajaksi poiketaan Romanian kansalaisten palvelukseen ottamiseen liittyvien tarpeiden vuoksi henkilöstösääntöjen säännöksistä, erityisesti 27 artiklasta, jossa kielletään varaamasta virkoja tietyn jäsenvaltion kansalaisille. Komission mukaan oli tarpeen saada mahdollisimman nopeasti palvelukseen henkilöstöä, jolla on Romanian kansalaisuus ja joka hallitsee romanian kielen, jotta pystyttäisiin täyttämään Romanian unioniin liittymisestä aiheutuvat yksikön tarpeet ja erityisesti kommunikoimaan unionin kielellä, jota on käytettävä yhteyksissä Romaniaan.

69 Tässä tilanteessa komissio väittää, että sillä, että riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa vaadittiin romanian taitoa, vastataan yleisiin tavoitteisiin, jotka johtuvat poikkeusasetuksen N:o 1760/2006 soveltamisesta, ja tällainen vaatimus on objektiivisesti perusteltu yksikön edun vuoksi, kun otetaan huomioon etenkin henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 kohdan f alakohta.

70 Komissio täsmentää lopuksi, että kyseiseen kilpailuun osallistuvilta hakijoilta vaaditaan hyvää eikä täydellistä romanian kielen taitoa, joten romanialaisilla hakijoilla, joiden äidinkieli on jokin muu kuin romania, on tosiasiallisesti mahdollisuus läpäistä kirjallinen koe c.

– Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

71 Aluksi on huomautettava, että kantaja väittää vastauksessaan, ettei asetus N:o 1, johon suuri osa komission argumentaatiosta perustuu, saa olla ristiriidassa perustamissopimusten määräysten, minkään muun ylemmänasteisen oikeussäännön säännösten tai minkään yleisen oikeusperiaatteen kanssa.

72 Vaikka – pelkästään argumentatiivisista syistä – oletettaisiin, että tällainen lainvastaisuusväite liittyy läheisesti valitukseen ja ettei sitä ole esitetty myöhässä, on kuitenkin välttämättä todettava, ettei väitettä ole täsmennetty sillä tavalla, että virkamiestuomioistuin voisi tutkia, onko se aiheellinen.

73 Työjärjestyksen 35 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaan kanteessa on mainittava sen oikeudelliset perusteet sekä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevat perustelut. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan näiden perustelujen on oltava riittävän selviä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta virkamiestuomioistuin voi ratkaista kanteen tarvittaessa ilman muita tietoja. Oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenkäytön takaamiseksi kanteen tutkittavaksi ottaminen edellyttää, että ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, ilmenevät johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse kannekirjelmästä (asia F-76/09, AH v. komissio, tuomio 15.2.2011, 29 kohta).

74 Koska ei ole esitetty mitään selvitystä syistä, joiden vuoksi asetus N:o 1 olisi ristiriidassa perustamissopimusten määräysten kanssa, asetuksen N:o 1 lainvastaisuutta koskevaa kantajan väitettä ei voida ottaa tutkittavaksi, kun huomioon otetaan työjärjestyksen 35 artiklan 1 kohdan e alakohta.

75 Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden loukkaamiseen perustuvan kanneperusteen osalta on muistutettava, että yhdenvertaisen kohtelun periaate unionin oikeuden yleisenä periaatteena edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavalla eikä erilaisia tapauksia kohdella samalla tavalla, ellei tällainen kohtelu ole objektiivisesti perusteltua (asia C-127/07, Arcelor Atlantique et Lorraine ym., tuomio 16.12.2008, 23 kohta). Yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, jota sovelletaan unionin virkamiesoikeudessa, loukataan silloin, kun kahta unionin palveluksessa olevaa henkilöryhmää, joiden tosiasialliset ja oikeudelliset tilanteet eivät eroa olennaisesti toisistaan, kohdellaan eri tavoin ja kun tällainen erilainen kohtelu ei ole objektiivisesti perusteltua (asia F-91/08, Pleijte v. komissio, tuomio 25.2.2010, 36 kohta).

76 Koska kantaja katsoo, että tässä asiassa on loukattu yhdenvertaisen kohtelun periaatetta siten, että erilaisia tapauksia on kohdeltu samalla tavalla, on tutkittava, ovatko tässä asiassa kyseessä olevat tapaukset erilaisia tosiseikkojen kannalta ja oikeudellisesti.

77 Asianosaiset ovat yksimielisiä siitä, että kantajan, joka on Romanian ja Unkarin kansalainen, äidinkieli ja pääkieli on tosiasiallisesti unkari. Kantajan äidinkieli ja pääkieli ei kuitenkaan ole Romanian kansalliskieli. Kuten kantaja itsekin myöntää, unkaria ei ole Romanian oikeusjärjestyksessä myöskään lainsäädännöllisesti tunnustettu viralliseksi kieleksi. Komissio on tältä osin esittänyt istunnossa virkamiestuomioistuimelle asiakirjoja, jotka koskevat tiettyjä Romanian lainsäädäntötoimia, jotka liittyvät erityisesti sellaisten henkilöiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin, jotka kuuluvat Romanian eri kansallisiin vähemmistöihin, joita on lukuisia. Näihin toimiin kuuluu erityisesti Romanian laki nro 188/1999, jonka virkamiesten palvelukseen ottamista koskevassa 54 §:ssä säädetään, että voidakseen olla Romaniassa julkisessa virassa henkilön on täytettävä seuraavat edellytykset: ”a) hänen on oltava Romanian kansalainen, ja hänen kotipaikkansa on oltava Romaniassa; b) hänellä on oltava sekä kirjallinen että suullinen romanian kielen taito”. Sillä, että unkari on unionin virallinen kieli, ei myöskään ole merkitystä tässä tapauksessa, sillä kysymys on ”’laajentumiseen’ liittyvästä kilpailusta”, joka on asetuksen N:o 1760/2006 nojalla poikkeuksellisesti varattu vain asianomaisen jäsenvaltion kansalaisille. Kantaja on sitä paitsi ilmoittautunut hakijaksi ja hänet on hyväksytty osallistumaan kilpailuun nimenomaan Romanian kansalaisena. Edellä todetusta seuraa, ettei kantajan tapaus poikkea muiden kyseiseen kilpailuun osallistuneiden hakijoiden tapauksesta.

78 Kilpailu EPSO/AD/147/09 eroaa lisäksi selvästi yksinomaan Kyproksen kansalaisille järjestetystä kilpailusta EPSO/AD/53/06, johon kantaja vetoaa argumentaationsa tueksi. Asetuksen N:o 401/2004 2 artiklan mukaan avoimia kilpailuja oli järjestettävä sellaisten virkamiesten ottamiseksi palvelukseen, joiden pääkielenä on jokin asetuksen N:o 401/2004 antamisajankohdan yhdestätoista unionin virallisesta kielestä, ja nämä kilpailut koskivat kaikkia näitä kieliä samanaikaisesti. Koska turkki on Kyproksen tasavallan virallinen kieli mutta ei kuitenkaan unionin virallinen kieli, oli – kuten komissio on täsmentänyt istunnossa – tarpeen määrätä tämän valtion toiselle viralliselle kielelle kreikalle vaihtoehtoisesta kielestä. Tällaiseksi kieleksi valittiin tuolloin englanti, joka oli samalla yksi niitä kolmesta kielestä, jotka voitiin valita toiseen kirjalliseen kokeeseen. Kyseisen tapauksen olosuhteissa komission oli turvattava avointen kilpailujen järjestäminen unionin lainsäätäjän asetuksessa N:o 401/2004 säätämin edellytyksin. Asetuksessa N:o 1760/2006, jonka perusteella tässä asiassa kyseessä oleva kilpailu EPSO/AD/147/09 järjestettiin, ei sitä vastoin ole mitään asetuksen N:o 401/2004 2 artiklaan rinnastettavaa säännöstä.

79 Vaikka kirjallisen kokeen c suorittaminen romaniaksi olisi voinut asettaa kantajan huonompaan asemaan verrattuna hakijoihin, joiden äidinkieli on romania, on joka tapauksessa muistutettava, että erilaisella kohtelulla, joka on perusteltua sellaisten objektiivisten ja tarkoituksenmukaisten perusteiden vuoksi, jotka ovat oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään, ei loukata yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Tältä osin on muistutettava myös, että perusteisiin, jotka voivat tehdä virkamiesten erilaisesta kohtelusta perusteltua, kuuluu yksikön etu (em. asia Pleijte v. komissio, tuomion 57 kohta).

80 Asetus N:o 1760/2006, jonka laillisuutta ei ole kyseenalaistettu tässä oikeudenkäynnissä, on kuitenkin oikeudellinen perusta, jossa poikkeuksellisesti ja sovellettavista henkilösääntöjen säännöksistä poiketen sallitaan Romanian kansalaisten palvelukseen ottaminen heille varatuilla kilpailuilla. Vaikka pitää paikkansa, että edellä mainitussa asetuksessa ei – toisin kuin asetuksessa N:o 401/2004 – todeta mitään kielivalinnasta, on kuitenkin kiistatonta, että Romania on valinnut asetuksessa N:o 1 tarkoitetuksi viralliseksi kieleksi vain romanian. Romanian perustuslain mukaan romania on lisäksi tämän valtion ainoa virallinen kieli.

81 Sitä, että kilpailussa EPSO/AD/147/09 vaaditaan romaniankielisen kokeen suorittamista, on tämän vuoksi pidettävä lainmukaisena, koska se on perusteltua sellaisten ylemmänasteisten vaatimusten vuoksi, jotka johtuvat nimenomaan Romanian liittymisestä Euroopan unioniin. Kyseiset vaatimukset perustuvat siis objektiivisiin ja tarkoituksenmukaisiin perusteisiin, ja "'laajentumiseen' liittyvän kilpailun" järjestämisessä tapahtuva erilainen kohtelu, joka rajoittuu tämän jäsenvaltion liittymisen jälkeiseen siirtymäaikaan, on oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään.

82 Edellä todetusta seuraa, että EPSOn kaltaiset unionin hallintoyksiköt, joiden on asetuksen N:o 1760/2006 kaltaisen poikkeusasetuksen nojalla järjestettävä kilpailuja, jotka on varattu Romanian kansalaisille, koska tämä valtio on juuri liittynyt unioniin, eivät voi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta loukkaamatta käyttää muuta kuin tämän valtion ainoata virallista kieltä toteuttaessaan tiettyjä kirjallisia valintakokeita, joilla on nimenomaan tarkoitus varmistua kyseisen kielen perusteellisesta taidosta. Asia olisi toisin, jos tämä jäsenvaltio unionin toimielinten toimintaan osallistumisensa osalta virallisesti tunnustaisi asetuksen N:o 1 1 artiklan mukaisesti alueellaan käytettävän vähemmistökielen, joka ei ole sen virallinen kieli mutta kuitenkin unionin virallinen kieli.

83 Se, että tässä asiassa kyseessä olevassa kilpailussa, joka on varattu Romanian kansalaisille, edellytetään pääkielenä "perusteellista romanian kielen taitoa", ei myöskään ole mielivaltaista tai selvästi yksikön edun vastaista.

84 On nimittäin jo katsottu, että hallinto voi silloin, kun yksikön tai toimen tarpeet sitä edellyttävät, laillisesti määrittää kielen tai kielet, joiden perusteellista tai tyydyttävää taitoa edellytetään (asia T-376/03, Hendrickx v. neuvosto, tuomio 5.4.2005, 26 kohta ja asia F-7/07, Angioi v. komissio, tuomio 29.6.2011, 90 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

85 Kuten komissio on tässä oikeudenkäynnissä todennut, romanian taito on kuitenkin hyödyllinen ja jopa välttämätön, koska näin palvelukseen otetut hallintovirkamiehet osallistuvat eri tehtäviin ”toimielimen sisällä ja tarvittaessa olemalla yhteydessä jäsenvaltioiden taloudellisista ja sosiaalisista asioista vastaaviin tahoihin ja [unionin] muihin toimielimiin”. Nämä täsmennykset osoittavat, että on objektiivisesti ja tarkoituksenmukaisesti perusteltua, että yhdessä ensimmäisistä ”’laajentumiseen’ liittyvistä kilpailuista”, joita järjestetään Romanian unioniin liittymisen jälkeen, edellytetään romaniankielisen kokeen suorittamista.

86 Edellä todetusta ilmenee näin ollen, että asetuksen N:o 1760/2006 mukaan hallintoviranomaisella oli oikeus järjestää kilpailu, joka oli osittain avoin ainoastaan Romanian kansalaisille, ja yksikön edun perusteella vaatia hakijoilta, että heillä on perusteellinen kansallisen kielensä eli romanian taito, sillä tämä on asetuksessa N:o 1 tarkoitetulla tavalla Romanian ainoa virallinen kieli.

87 Ei näin ollen ole mitään aihetta katsoa, että se, että tässä asiassa kyseessä olevassa kilpailussa vaaditaan perusteellista romanian kielen taitoa, olisi selvästi yksikön edun vastaista tai johtaisi mielivaltaiseen erotteluun.

88 Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden loukkaamista ja henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1, 5 ja 6 kohdan rikkomista koskevat kanneperusteet on siten hylättävä.

SEU 2 artiklan, perusoikeuskirjan 21 artiklan ja puiteyleissopimuksen 3, 4, 5, 10 ja 19 artiklan rikkomista koskevat kanneperusteet

89 Siltä osin kuin kanne voidaan ymmärtää niin, että sen mukaan komissio on rikkonut SEU 2 artiklaa ja perusoikeuskirjan 21 artiklaa sisällyttäessään kilpailuun EPSO/AD/147/09 romaniankielisen kokeen, tämä kanneperuste on hylättävä perusteettomana, koska mitään syrjintää ei ole tapahtunut (ks. edellä 75–88 kohta), ilman että olisi tarpeen käsitellä istunnossa esiin tuotua kysymystä, voiko SEU 2 artiklalla olla välitön oikeusvaikutus ja voiko kantajalle syntyä sen perusteella subjektiivinen oikeus.

90 Siltä osin kuin kanteessa viitataan puiteyleissopimuksen 3, 4, 5, 10 ja 19 artiklaan, on muistutettava, että työjärjestyksen 35 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaan kanteessa on mainittava sen oikeudelliset perusteet sekä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevat perustelut. Edellä 73 kohdassa mainittuihin oikeusvarmuuteen ja hyvään oikeudenkäyttöön liittyvistä syistä kanteen tutkittavaksi ottaminen edellyttää, että ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, ilmenevät johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse kannekirjelmästä.

91 Sitä, että kannekirjelmässä pelkästään viitataan puiteyleissopimuksen 3, 4, 5, 10 ja 19 artiklaan, ei siten voida pitää työjärjestyksen kannalta riittävänä, koska kanteessa ei ole esitetty mitään niihin liittyvää väitettä. Kanneperuste on näin ollen jätettävä tutkimatta.

Kolmas vaatimus

92 Kantaja vaatii pääasiallisesti, että virkamiestuomioistuimen on määrättävä komissio järjestämään uusi kirjallinen koe c.

93 Koska unionin tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa antaa toimielimille määräyksiä (asia F-46/09, V v. parlamentti, tuomio 5.7.2011, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), tähän vaatimukseen perustuva pyyntö on jätettävä tutkimatta.

94 Edellä todetun perusteella kanne on kokonaisuudessaan hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

95 Virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen työjärjestyksen 2 osaston 8 luvun muiden säännösten soveltamista. Saman artiklan 2 kohdan mukaan kohtuuden niin vaatiessa virkamiestuomioistuin voi päättää, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut vain osittain tai että tätä ei lainkaan velvoiteta korvaamaan oikeudenkäyntikuluja.

96 Edellä esitettyjen perustelujen perusteella kantaja on hävinnyt asian. Lisäksi komissio on vaatimuksissaan nimenomaisesti pyytänyt, että kantaja velvoitettaisiin korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Asian olosuhteissa ei ole perusteltua soveltaa työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohtaa, joten kantajan on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvattava komission oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) BA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

Kreppel Perillo Barents

Julistettiin Luxemburgissa 5 päivänä joulukuuta 2012.

W. Hakenberg
kirjaaja

H. Kreppel
presidentti